

I/b: FELSŐ TAGOZATOS – MESE kategória

2. hely

Kalandos kirándulás

Egyszer volt, hol nem volt, volt egy osztály és a kedves tanító néniük. Mivel a gyerekek nagyon jól viselkedtek, a tanító néni úgy döntött, hogy elviszi őket kirándulni.

Szép, napsütéses tavaszi nap volt, amikor is a kis csapat elindult a kirándulásra. Megálltak egy hatalmas hegy mellett. Nem látták sehol a hegy tetejére vezető ösvényt, ezért alaposan körülnéztek a hegy lábánál. Az egyik kisdíák észrevett egy bejáratot a sűrű bozótban. Nyomban szólt is a többieknek. Bátor kis csapat volt, így hát a tanító néni vezetésével bementek a szűk hasadékon.

Ez egy barlang bejárata volt, ami nemcsak a hegy belsejébe, hanem egy másik világba is vezette őket. Ez volt a TUDÁS világa. Sok érdekességet láttak a gyerekek. Itt mindenki szerette a másikat és senki sem akart rosszat a másiknak. Ahogy a kis csapat haladt egyre beljebb, egyszer csak találkoztak a tudás-földiek vezetőjével. Nagyon örült a látogatóknak, és igyekezett mindent megmutatni a kíváncsi gyerekeknek. Egy ajtóhoz érve hirtelen megtorpant, arca szomorú lett.

Az ajtó felett egy felirat állt: „Itt kezdődik a tudatlanság földje!” Elmondta, hogy birodalmát veszély fenyegeti. Ez a veszély nem volt más, mint a tudatlanság. A tudatlanok serege foglyul ejtette a „Tudás Sárkányát”.

A tanító néni és az osztály felajánlotta, hogy segítenek kiszabadítani az okos, jóindulatú sárkányt. Nagyon örült ennek a tudásföldi vezető. Elmondta a gyerekeknek, hogy sajnós a tudatlanság őrzői sokan vannak. A vezérük pedig egy nagyon gonosz, de okos egyén. Ő annak örül, ha az országában mindenki dicsőíti az eszét és ő a legokosabb, nincs nála senki okosabb. Ezért olyan alattvalókkal vette körül magát, akik nem érnek fel az ő eszével, de mégis minden parancsát teljesítik.

Elindult hát a sok gyerek és a tanító néni, hogy megküzdjenek a tudatlanokkal.

Ahogy elindultak, mindjárt egy feladványba botlottak, amelyet meg kellett oldaniuk a továbblépéshez. Ez volt a kulcs az ajtóhoz, melyen át kellett haladniuk. Természetesen a kérdés a tudományok világából való volt. Nem is volt ez nehéz kérdés a kis „tudósok”-nak. A természettudományokból számukra nem volt nehéz feladvány.

A kérdés így szólt:

„A Nap kering a Föld körül, vagy a Föld kering a Nap körül?”

Szinte az összes gyerek egyszerre kiáltotta a helyes választ:

- A Föld kering a Nap körül!

A kapu kinyílt. Mögötte sok-sok ör volt, akik a helyes választ hallva elvesztették az erejüket és a földre rogytak.

A kis csapat a kedves tanító nénivel haladt tovább. Elérkeztek a következő kapuhoz, ami a számtan világába vezette őket. Itt is egy kérdésre kellett válaszolniuk.

Ez állt a kapun:

- Végtelenül sokan vagyunk, a nullától indulunk.

Összedugták fejüket a gyerekek, s hamar meg is lett a válasz:

- Hát a számok!

A tanító néni elmosolyodott. Büszke volt a tanítványaira, hogy ilyen ügyesen kitalálták a megfejtést. Itt is hasonlóképpen történt, mint az előző kapunál. Az örök elvesztették erejüket, de valahogy egy megmenekült. Ez az ör rögtön vitte is a hírt, hogy a tudatlanság katonáit egy csapat gyerek a tanító nénijükkel legyőzi. Haladnak egyre beljebb a tudatlanság birodalmába, hogy a „Tudás Sárkányát” kiszabadítsák.

Az okos kis csapat folytatta útját. Egy újabb kapuhoz értek. Itt az irodalom világának bejárata volt. Ahogy eddig is, a kapu zárva volt. A gyerekek gyorsan elolvasták a kérdést:

- Történetem, szereplőim kitalálták, esténként anya olvasta, hogy jobban aludjál. Mi az?
Gondolkodik a sok okos buksi, egymásra néznek, és egyszerre kiáltják:

- A mese!!!

A kapu kitárul. Rengeteg katona áll mögötte, akik erősebbek és nem rogynak földre a sok okos gyerek tudásától. Körbefogják a csapatot, és a vezetőjük tróntermébe kísérik őket. A díszes terembe érve a gyerekek meglátják a sárkányt egy ketrecben. Szeretnék kiszabadítani, de a rácsok túl erősek. Ekkor megjelenik a Tudatlanság földjének vezére. Kineveti a gyerekeket, és ezt mondja nekik:

- Nem vagytok elég okosak, hogy válaszolni tudjatok a kérdéseimre!

Már záporoztak is a kérdések a kis csapat felé. De az osztály nem hagyta magát! Máris válaszolt minden kérdésre.

A helyes válaszoktól a sárkány ketrecének rácsai gyengülni kezdtek, a katonák és a vezér is egyre gyengébb lett. Végül teljesen elgyengültek, s a sárkány kiszabadult. Nagy volt az öröm. A sárkánnyal együtt visszatértek a Tudás Földjére. Nagyon boldogok voltak, hogy sikerült legyőzniük a tudatlanságot. A tanító néni is nagyon büszke volt okos tanítványaira.

A tudás-földiek vezetője hálából megígérte a kis hősöknek, hogy kijuttatja őket a barlangból. Ez így is történt. A mikor kiértek a barlangból csodálkozva látták, hogy éppen csak egy pillanat volt a való világban az ő kalandjuk.

Egymásra néztek, és tudták, hogy ezt nem mesélik el senkinek. Úgy döntöttek, hogy mindörökre az ő titkuk marad.

Elindultak hát hazafelé vidáman. Mindenkit várt a családja.

Este lefekvésükor egymásra és hihetetlen kalandjukra gondoltak. Tudták, hogy ez a titok örökre összeköti őket, és sohasem felejtik el egymást sem, a Tudás-földieket sem és a Tudás Sárkányát sem.

Írta: **Bencsik Dániel** (Balog, 5.b)